

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29246

гр. София, 21.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в закрито заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разглежда дело номер **8723** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Постъпила е жалба от Ц. Й. А. срещу Заповед ППАМ № GRAM- 2688102/21.06.2026г. на мл.автоконтрольор – РУ К., ОДМВР-С., с която му е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от шест месеца и в която е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Конкретното произнасяне е във връзка с направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта. Изложени са следните аргументи: Заповедта щяла да причини значителни и трудно поправими вреди на жалбоподателя – съществено затруднение за изпълнение на служебните му задължения и в ежедневието му. Работата на жалбоподателя не била само в офос, а изисквала получаване и транспортиране на книги и материали, предвижване между складове и търговски обекти. Сочил, че веднага е сключена застраховка Гражданска отговорност за автомобила. Съдът, след като се запознал с искането и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Искането е направено от надлежна страна по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК, поради което е процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото е основателно. Жалбоподателят е обвинен в извършване на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и срещу него е издадена оспорената заповед, на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, п. б. „гг“ ЗДвП, с която му е наложена мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от шест месеца. В заповедта се сочи приетата от органите фактическа обстановка: В [населено място] жалбоподателят управлявала лек автомобил марка М. , с регистрационен номер С., който бил със служебно прекратена регистрация заради липса на застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите. От приложения АУАН се установява датата на твърдяното нарушение 21.06.2026г. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна 1/3 мярка (чл. 172, ал. 6 ЗДвП).

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон /каквото е случая чл. 172, ал. 6 от ЗДвП) когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Според тази разпоредба, съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В тежест на оспорващия е да докаже наличието на опасност от настъпване на вредоносни за него последици в резултат на предварителното изпълнение на административния акт. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК и преценява, дали незабавното изпълнение на акта може да причини такава вреда на адресата, която да бъде противопоставима на предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, с които е свързана мярката. Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, при наличие на нови обстоятелства. В случая се сочат значителни вреди, които жалбоподателят търпи от предварителното изпълнение на невлезлия в сила административен акт значителни затруднения в служебните му задължения и разходи. Представен е трудов договор, видно от който жалбоподателят работи като организатор продажби и реклама в издателска къща „Б.“. От неговото съдържание не може да се направи извод, че наличието на СУМПС е задължителни условие за упражняване на длъжността. Независимо от това, съдът приема, че затрудненията в ежедневието при този вид мярка несъмнен о са обичайна последица. Налице е и друго ново обстоятелство. Видно от представената застрахователна полица, застраховката ГО на автомобила е възстановена веднага след датата на нарушението – на 22.06.2026г. със срок една година. От което следва, че са отпаднали общественоопасните последици от деянието. Както последователно приема актуалната практика на Върховния административен съд, при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната, което е свързано с принципа за съразмерност на прилаганите мерки със засегнатия личен интерес. Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на обществен интерес и сигурността в движението. В конкретния случай нарушението е отстранено незабавно. При тези обстоятелства предварителното изпълнение на мярката не постига преустановителна цел, тъй като противоправното състояние е вече преодоляно. Ето защо съдът приема, че защитимата от закона цел е реализирана, 2/3 предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. второ от ЗДвП, служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В случая, предвид доказателствата за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ е явно, че целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната, поради което искането за спиране на предварителното

изпълнение би могло да бъде да бъде уважено само на това основание. Искането е мотивирано с твърдения за значителни и трудно поправими вреди в личен, битов и служебен план. Въпреки че от представения договор, не може да се заключи, че наличието на СУМПС е задължителни условие за упражняване на длъжността, съдът приема, че затрудненията в ежедневието при този вид мярка, предвид вече отстраненото нарушение и липсата на продължаваща опасност за обществен интерес, водят до извод за приоритет на личния интерес на жалбоподателя пред защитения обществен интерес. Налице са нови обстоятелства – незабавното сключване на валидна застраховка и възстановяване на регистрацията – които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел. Продължаването на изпълнението би довело до засягане на правната сфера на жалбоподателят в степен, която е несъразмерна с вече защитения обществен интерес. Налице са законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК и искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на решението следва да бъде уважено. Мотивиран от горното и на основание чл. 166, ал. 3, във връзка с ал. 2 и ал. 4 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по жалба на Ц. Й. А., [ЕГН], предварителното изпълнение на Заповед ППАМ № GRAM-2688102/21.06.2026г. на мл. автоконтрольор – РУ К., ОДМВР-С., с която му е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от шест месеца, до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по обжалването на заповедта.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от уведомяване на страните. СЪДИЯ: 3/